

markshistorien og for oldeforældrenes og bedsteforældrenes og forældrenes generation? Bli-
ver man et robotagtigt menneske af at have
konkret kundskab om fortiden?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var blot, fordi hr. Henrik Svane oplyste lidt om, at han egentlig godt kunne se, at det var i orden, at man havde en viden i de her fire fag, som vi har til debat i dag. Og når jeg så sidder og kigger lidt på det forslag til vedtagelse, der ligger, som Dansk Folkeparti i øvrigt kan støtte, så kan jeg ikke rigtig forstå hr. Henrik Svanes indgangsvinkel, for her snakker man om at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal se på, hvordan man forbedrer tingene inden for det her område, og hvis det er økonomi, det handler om, så står der også, at det skal være inden for de ressourcer, der nu er.

Man kunne jo så med hensyn til de andre fag, som hr. Henrik Svane nævner heroppefra, sige, at hvis man skal lave sådan en forespørgselsdebat, så var vi jo ikke blevet færdige i dag, hvis vi skulle have fyldt alle fagene på. Man kunne da forestille sig, at vi på et senere tidspunkt tog en debat om, hvordan det går med de andre fag. Det her kunne jo være opstarten på en saglig og konstruktiv debat om hele vores uddannelsessystem, hvor vi kommer alle fagene igenem.

Men hvad er grunden til, at man ikke kan støtte op omkring det her?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til hr. Christian H. Hansen: Jeg sagde i min ordførertale, at det er vigtigt, at der hele tiden foregår diskussioner om at forbedre folkeskolens vilkår, herunder kvaliteten af indlæringen, så det er klart nok, at den proces skal hele tiden foregå, og det gør den også konstant.

Til forslagsstilleren, hr. Frank Dahlgaard, vil jeg gerne sige, at det, jeg omtalte, var paratviden. Jeg hører selv til de mennesker, som ikke kan huske alle datoer, men jeg føler alligevel, at jeg klarer mig rimeligt, fordi jeg ved, hvor jeg skal slå det op. Og det var det, jeg mente i min ordførertale, når jeg sagde, at det er vigtigt, at vi uddanner engagerede, videbegærlige, nysgerrige unge mennesker, der skal være med til at føre det her samfund videre; det handler mere om det, end at vi skal uddanne det, som jeg sagde i forhold til udenadslæren, nemlig

robotagtige mennesker, som på kommando kan recitere Grundtvig.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Når hr. Henrik Svane nu nævner, at han selv klarer det udmærket, så vil jeg gerne have lov til at spørge: Er vi derhenne, hvor vi siger, at nu skal vi bare slå det op? Er vi derhenne, hvor det egentlig handler om, at de unge mennesker har Internettet, og skal de bruge et eller andet historisk svar, så behøver de ikke at vide det, for medmindre der er en mail, hvor der står »I LOVE YOU«, så kan de altså kigge på Internettet? Hvor er det, vi er henne?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Henrik Svane siger, at det der med paratviden ikke er så nødvendigt, det kan man jo bare slå op. Jo, hr. Henrik Svane, det kan man, hvis man kan alfabetet, og det er paratviden, og så er det i øvrigt ligegyldigt, om det skal slås op i en bog, et leksikon eller på skærmen. Der er ingen væsentlig forskel. Men der er da ikke tid til, at man hele tiden skal slå alting op, mens man hører radioavis. For hver sætning skal man slå fire-fem ting op, og selv om man er hurtig med et leksikon eller på skærmen, så er man ikke hurtig nok!

En vis basis af paratviden, sammenhæng og overblik er da selvfølgelig nødvendig. Og i øvrigt: Kan det være rigtig, at vi skal være en samling analfabeter, også kulturelle analfabeter; hvis strømmen går, eller hvis vi bliver ramt af en virus?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg går også ind for, at man skal lære de unge mennesker og børnene alfabetet. Jeg går også ind for, at man skal kunne klare sig uden computere, som nogle af os var nødt til at gøre i går. Det gik såmænd udmærket. Jeg går også ind for, at man skal lære sine børn, mine egne blandt andet, at slå op i Den Store Danske Encyklopædi.

Og jeg vil gerne fortælle en lille historie om en af mine sønner, der som 7-årig blev sendt hen for at hente første bind – vi havde fået fire bind på det tidspunkt – fordi der var kommet en ny and i vores dam, det var vistnok en Knarand. Og så skulle han lære at slå op i den der encyklopædi, og det gør han så. Og så kom-